

“PLEZIER IN HET WERK STOND VOOROP”

Jan Willem van Eijck:

Jan Willem van Eijck is de ‘E’ in EVZ. Hij zette in 1987 met Wouter Verschuur en Willem van Zelst het bureau op, na een gedeeld verleden bij het Tilburgse adviesbureau Van Spaendonck. “Wouter en Willem kwamen kort na elkaar bij Van Spaendonck binnen”, zegt Van Eijck, “ergens rond 1979, 1980. Dat kantoor begon na een paar jaar minder goed te lopen, collega’s vertrokken, het management voegde niets meer toe aan wat wij deden. In februari ’87 staken Wouter – hij was toen al vertrokken – en ik de koppen bij elkaar. We wilden samen verder, maar zijn voorwaarde was dat Willem met ons meedeed.” Jan Willem ging in 2004 met pensioen.

“Bij Van Spaendonck was ik coördinator voor de UGM- en ORBA-methode. Het was in ons belang dat ik die licentie mee kon nemen naar ons nieuw op te richten bedrijf. Toen dat eenmaal rond was en het met Van Spaendonck netjes was geregeld, konden we op 1 december 1987 van start. Wouter was toen al bezig met een ‘klus’ van een wederzijdse kennis, zo konden we een doorstart maken.”

“Vanaf dat moment is EVZ gaan lopen. Ons bedrijf heeft zich professioneel goed ontwikkeld, en dat mag je op het conto van Wouter Verschuur schrijven. Willem van Zelst stond borg voor een goede communicatie en infrastructuur, ik deed de ORBA-coördinatie. Zo vormden we een perfect driemanschap. Niet dat het altijd makkelijk was, want onze karakters botsten nogal eens. Maar altijd werd alles uitgepraat, en tot op de dag van vandaag zien we elkaar nog regelmatig.”

“Wouter is vooral zeer professioneel. Hij doet geen concessies; sommigen noemen dat star en onbuigzaam. Maar voor Wouter staat de beroepsethiek bovenaan. Hij motiveert zijn beslissing en komt er niet op terug. Die integriteit heeft ons ook wel eens een opdracht gekost, maar dat zegt meer over de opdrachtgever dan over Wouter. Marchanderen staat niet in zijn woordenboek.”

“Ook Willem is inhoudelijk meer dan goed. Maar daarnaast regelde hij alles, intern en extern. Heel precies, heel attent. Hij ging ook over ‘de cijfers’ en de financiële administratie. Zonder Willem zou EVZ niet zijn gevaaren zoals het is gevaaren. Mijn rol was vooral de kwaliteitsbewaking van de functiewaarderingen en de contacten met de vakverenigingen. Gedrieën deden we

acquisitie en bespraken we de voortgang van de opdrachten.”

“Het plezier in het werk stond bij alle drie voorop. Inkomen was ondergeschikt aan arbeidsvreugde. We wilden onze eigen professionele ontwikkeling bepalen, iets wat ons bij Van Spaendonck niet was gegeven. We bepaalden nu zelf de kwaliteit van ons werk. Het leukste dat we hebben gedaan? Dat waren toch wel de bedrijfstakonderzoeken. Daar kun je als adviseur je ziel en zaligheid in kwijt. We deden er aardig wat, maar de bedrijfstak horeca was wel één van de mooiste. Het was een gigantisch onderzoek, en in Willem hadden we natuurlijk een horeca-expert in huis! De moeilijkheidsgraad was groot,

want je hebt een enorme diversiteit aan functies en bedrijven. Ons onderzoek ging van Chinese restaurants tot Amerikaanse hotelketens, van pannenkoekenhuizen tot driesterrenrestaurants. De horeca moest naar een eenduidig salarisniveau en we hebben alle functies beoordeeld. Behalve die van masseuses en barpianisten, verder alles! Detectives, obers, kamermeisjes, koks, noem maar op. Dat was een imposante periode...”

“Wouter, Willem en ik streefden een gezonde groei na. Daarin zijn we geslaagd, dat mogen we wel concluderen. EVZ heeft nu zes, zeven adviseurs. Ons adagium was altijd: ‘groei niet te groot’. Of, zoals Wouter het altijd zei: ‘we moeten met alle adviseurs aan een normale tafel kunnen zitten’. Nu ook zij stoppen met het werk voor EVZ, kunnen we alle drie terugkijken op een carrière die ons bracht wat we er van hoopten. En laten we een bedrijf na dat de toekomst met vertrouwen tegemoet kan zien!”

Joost Klaverdijk

VOORUITZIENDE BLIK

...
 we moeten met
 alle adviseurs
 aan een normale tafel
 kunnen zitten
 ...

